

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Biroul permanent al Senatului

Nr. 5627/2023

12. MAI. 2023

L 164 16.5.2023
~~244; 227; 259; 189; 238; 128~~

Către: **DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI**

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 04 mai 2023

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români (Bp. 71/2023, L. 164/2023);*

L 714/2023
2. *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 111 lit. g) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții (Bp. 121/2023);*

L 227/2023
3. *Propunerea legislativă pentru alinierea la principiul contributivității a pensiilor de serviciu acordate anumitor categorii din sistemul public, precum și pentru modificarea unor acte normative (Bp. 138/2023);*

L 259/2023
4. *Propunerea legislativă pentru completarea art. 28 - alin. (5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Bp. 174/2023);*

L 189/2023
5. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Bp. 95/2023, L. 189/2023);*

L 238/2023
6. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 (Bp. 150/2023);*

L 128/2023
7. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. 49 din Legea nr. 265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului (Bp. 43/2023).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

164 / 16.5.2023

Doamnă vicepreședinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români*, inițiată de doamna deputat neafiliat Oana-Alexandra Cambera împreună cu un grup de parlamentari PNL, USR, neafiliați (**Bp. 71/2023, L 164/2023**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței de Urgență nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul actualizării cadrului legislativ în vigoare.

Astfel, demersul legislativ vizează, în principal, facilitarea declarării reședinței și a schimbării adresei de domiciliu, introducerea posibilității de eliberare a cărților electronice de identitate și pentru cetățenii români cu domiciliul în străinătate, diminuarea cazurilor de declarare a unui domiciliu sau a unei reședințe care nu corespund cu realitatea, precum și sprijinirea persoanelor vulnerabile.

II. Observații

1. Referitor la Art. I pct. 1 și pct. 2 din inițiativa legislativă [prin care se propune completarea art. 13 și art. 14 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, astfel încât să se reglementeze eliberarea cărții electronice de identitate cu domiciliul în străinătate], propunem eliminarea acestora din următoarele considerente:

Semnalăm că potrivit art. 12 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, prin act de identitate se înțelege cartea de identitate, cartea de identitate simplă, cartea electronică de identitate, cartea de identitate provizorie și buletinul de identitate, aflate în termen de valabilitate.

De asemenea, conform art. 13 alin. (1) și (2) din același act normativ, actul de identitate face dovada identității, a cetățeniei române și, după caz, a domiciliului sau a reședinței din România, iar cartea electronică de identitate, aflată în termen de valabilitate, constituie document de călătorie.

Astfel, raportat la norma preconizată, potrivit căreia cartea electronică de identitate face și dovada domiciliului în străinătate, apreciem că aceasta pare să genereze o necorelare cu prevederile art. 13 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, motiv pentru care este necesară reevaluarea normei propuse.

Totodată, autoritățile române sunt în imposibilitatea de a gestiona/atesta/verifica adrese de domiciliu și/sau schimbarea acestor adrese de domiciliu în cazul cetățenilor români care domiciliază în străinătate.

În context, este de subliniat faptul că majoritatea documentelor oficiale eliberate de autoritățile străine, acceptate de statul român spre a face dovada statului de domiciliu, în cazul solicitărilor de eliberare a pașapoartelor simple electronice/temporare cu menționarea domiciliului în străinătate, nu consemnează adresa efectivă, ci doar statul de domiciliu (stat care se și tipărește în pașaport).

Or, în cazul în care s-ar intenționa ca înscrierea adreselor de domiciliu din străinătate în cuprinsul cărților electronice de identitate să se facă în baza unor declarații ale solicitanților, s-ar ajunge la o situație de vădită discriminare în raport cu cetățenii români domiciliați în țară, cărora li se solicită documente oficiale, doveditoare ale domiciliului în România, eliberate de autoritățile statului, în scopul eliberării cărții de

identitate/cărți electronice de identitate în care să fie consemnat acest domiciliu.

Având în vedere cele mai sus expuse, apreciem că o eventuală consemnare în cărțile electronice de identitate românești (sau în orice alte acte/documente oficiale de evidență a persoanelor) a unei adrese de domiciliu din străinătate ar induce arbitrariul, nesiguranța și ar genera vulnerabilități majore, prin raportare la necesitatea ca autoritățile statului român să dețină o evidență corectă a cetățenilor săi, în condițiile reglementate de cadrul normativ statal. Acestea sunt aspecte care, practic, se circumscriu motivelor care țin de ordinea publică națională, ordine care ar fi semnificativ afectată prin eliberarea unor acte de identitate ce ar consemna adrese din străinătate neverificabile sau fictive.

În context, se impune a fi evidențiat faptul că, în timp ce, potrivit art. 2 alin. (2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, evidența cetățenilor români cu domiciliul în România se ține după *principiul locului de domiciliu* al acestora (sens în care li se eliberează cărți de identitate/cărți electronice de identitate, în care se înscrie acest domiciliu din țara noastră) de către Ministerul Afacerilor Interne, prin Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor, împreună cu serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate, așa cum stabilește art. 2 alin. (3) din același act normativ, autoritățile naționale de evidență a persoanelor (sus-menționate) pot întocmi doar o evidență „după principiul ultimului domiciliu avut în țară și după reședința declarată în România”.

În completarea celor ce preced, subliniem că, astfel după cum rezultă și din cuprinsul art. 9 alin. (4) lit. e) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, evidența efectivă a cetățenilor români cu domiciliul în străinătate se ține și se actualizează exclusiv de către Direcția Generală de Pașapoarte, această evidență raportându-se, pentru motivele mai sus expuse, strict la statul de domiciliu înscris în pașaportul românesc cu menționarea domiciliului în străinătate (informațiile cu privire la persoanele care dobândesc sau dețin statutul de cetățean român cu domiciliul în străinătate sunt comunicate ulterior autorităților de evidență a persoanelor, pentru actualizarea Registrului național de evidență a persoanelor).

Semnalăm faptul că argumentele prezentate de inițiatori în *Expunerea de motive* nu pot justifica introducerea unei cărți electronice de identitate cu adresa de domiciliu în străinătate, din următoarele motive:

- conform *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, nu există acte de identitate/cărți de identitate definitive;

- faptul că pașapoartele nu sunt acte de identitate în sensul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, nu poate fi acceptat ca argument juridic al propunerii legislative, atâta vreme cât, potrivit art. 6 alin. (1) și (4) din *Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare*, pașapoartele fac dovada identității, tot așa cum, potrivit art. 13 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, actul de identitate (în speță, cartea electronică de identitate) face dovada identității;

- considerăm nejustificată invocarea în cuprinsul *Expunerii de motive* (ca motiv care să stea la baza introducerii unei cărți electronice de identitate cu adresa de domiciliu în străinătate) a *Cauzei C-491/21*, care are drept obiect o cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 10 august 2021, la Curtea de Justiție a Uniunii Europene - WA/Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor din Ministerul Afacerilor Interne, cauză ce nu a fost soluționată de C.J.U.E;

- practic, în *Expunerea de motive*, se consemnează, ca argumente în sensul introducerii cărții electronice de identitate, tocmai susținerile reclamantului WA din speța sus-menționată, deși autoritățile statului român au susținut și au comunicat (urmare a solicitării Ministerului Afacerilor Externe, în contextul ședinței C.J.U.E. de audiere a pledoariilor, care a avut loc la data de 08.02.2022) argumente pertinente, fundamentate în drept și în fapt, în sensul că nu există nicio diferență de tratament de natură discriminatorie între cetățenii români domiciliați în străinătate și cetățenii români domiciliați în România în ceea ce privește eliberarea pașapoartelor și a cărților de identitate.

În acest context, având în vedere că, odată cu eliberarea unui pașaport românesc cu menționarea statului de domiciliu (respectiv cu menționarea domiciliului în străinătate), adresa de domiciliu din țară (România) nu mai este validă (nu mai există ca domiciliu), cetățeanului care solicită emiterea unui astfel de document de călătorie, în mod corect, i se retrage actul de identitate (cartea de identitate), care consemnează domiciliul în România.

Așadar, nu există niciun temei/argument care să acrediteze existența unei eventuale discriminări/încălțări a dreptului la liberă circulație a cetățenilor români domiciliați în străinătate, deoarece art. 6 alin. (4) din *Legea nr. 248/2005*, stabilește fără echivoc faptul că pașaportul românesc,

deci implicit pașaportul cu menționarea domiciliului în străinătate, face dovada identității, cetățeniei, calității, precum și a dreptului titularului de a călători în străinătate.

De altfel, menționăm că retragerea actului de identitate în cazul acestei categorii este firească și legală, întrucât cartea de identitate reprezintă documentul doveditor al adresei de domiciliu din țară, adresă ce se consemnează și care poate fi verificată/controlată de către autorități numai în cazul cetățenilor români care domiciliază în România.

Practic, retragerea cărții de identitate este justificată inclusiv prin motive care țin de ordinea publică națională, prin raportare la necesitatea ca autoritățile statului român să dețină o evidență corectă a cetățenilor săi, în condițiile reglementate de cadrul normativ statal.

De asemenea, apreciem că normele¹ din cuprinsul prezentei propuneri, care stabilesc drept orientări temporale „*data asigurării infrastructurii tehnice*” pentru aplicarea anumitor măsuri preconizate, sunt imprecise și dificil de anticipat, sub aspectul datei la care urmează a se aplica soluțiile normative.

2. Cu privire la art. I pct. 3 din inițiativa legislativă [ce vizează modificarea art. 15 alin. (2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*], apreciem că este necesar să se clarifice dacă se are în vedere posibilitatea semnării cererii în cauză prin utilizarea semnăturii electronice sau a semnăturii electronice extinse, în sensul *Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată, cu modificările și completările ulterioare*. În acest sens, considerăm că urmează a se clarifica dacă utilizarea acestor semnături va fi posibilă doar în cazul completării cererii pentru eliberarea actului de identitate, în sistem informatic.

3. În ceea ce privește Art. I pct. 4 din inițiativa legislativă [ce vizează modificarea art. 19 alin. (1) lit. c) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*], precizăm faptul că alin. (5¹) al art. 17, la care se face trimitere, este abrogat, astfel încât propunem reformularea textului lit. c): „c) în cazul schimbării domiciliului, cu excepția titularilor cărților electronice de identitate;”

4. Referitor la norma propusă la art. I pct. 5 din inițiativa legislativă [ce vizează completarea art. 19 din *Ordonanța de urgență a Guvernului*

¹ Spre exemplu, art. I pct. 1, pct. 2, pct. 5.

nr. 97/2005], considerăm că este lipsită de claritate și precizie, fiind astfel necesară clarificarea intenției de reglementare în ceea ce privește măsura referitoare la „*schimbarea domiciliului în format electronic*”, respectiv dacă se are în vedere, în realitate, modificarea mențiunii privind domiciliul, înscrisă în acest document.

5. Cu privire la art. I pct. 6 din inițiativa legislativă [ce vizează completarea art. 26 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*], precizăm, cu titlu general, că potrivit art. 25 alin. (2) din *Constituția României, republicată*, „*Fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară.*”, iar potrivit art. 86 alin. (1) și art. 87 din *Codul civil* „*Cetățenii români au dreptul să își stabilească ori să își schimbe, în mod liber, domiciliul sau reședința, în țară sau în străinătate, cu excepția cazurilor anume prevăzute de lege.*”, respectiv „*Domiciliul persoanei fizice, în vederea exercitării drepturilor și libertăților sale civile, este acolo unde aceasta declară că își are locuința principală*”.

Astfel, arătăm că dreptul de stabilire a domiciliului sau reședinței pentru cetățenii români reprezintă un drept fundamental, consacrat de art. 25 alin. (2) din *Legea fundamentală*, iar orice măsură legislativă care vizează restrângerea acestui drept este necesar să îndeplinească condițiile statuate de art. 53 din *Constituția României*.

În aceste condiții, prin raportare la dispozițiile constituționale și legale incidente, este necesar ca inițiatorii propunerii legislative să asigure respectarea dispozițiilor art. 53 din *Constituția României*, în special în ceea ce privește condiția potrivit căreia ingerința să fie necesară într-o societate democratică și proporțională cu scopul urmărit.

În acest sens, facem precizarea că, pe lângă calitatea de a face dovada domiciliului sau a reședinței, actul de identitate reprezintă un document esențial pentru exercitarea unor drepturi sau libertăți de către cetățenii români, iar un posibil refuz al eliberării actului de identitate pentru motivul că la adresa respectivă sunt declarate mai mult de 10 persoane, constituie, în opinia noastră, o măsură disproporționată sub aspectul consecințelor produse raportat la motivul refuzului.

6. Referitor la Art. I pct. 7 din inițiativa legislativă [ce vizează modificarea art. 28 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*], precizăm următoarele:

a) Cu privire la textul propus pentru art. 28 alin. (1), potrivit căruia dovada adresei de domiciliu sau de reședință din România se realizează cu extrasul de carte funciară sau cu un set de date furnizat de ANCPI, propunem revizuirea acestuia, având în vedere prevederile art. 1 alin. (3) din *Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit căroră „*Cartea funciară cuprinde descrierea imobilelor și înscrierile referitoare la drepturile reale imobiliare, la drepturile personale, la actele, faptele sau la raporturile juridice care au legătură cu imobilele*”.

Astfel, ne exprimăm rezervele cu privire la posibilitatea dovedirii domiciliului/reședinței în baza extrasului de carte funciară sau a „*setului de date*” furnizat de ANCPI.

În plus, în măsura în care aceste acțiuni vizează și transferul de date cu caracter personal, este necesar a se avea în vedere aspectele reținute de CJUE în *Cauza C-201/14, Bara contra României*².

Totodată, este necesar a se avea în vedere că prelucrarea datelor cu caracter personal se realizează numai cu respectarea *Legii nr. 190/2018*³, iar procedura de prelucrare trebuie reglementată la nivelul normelor primare.

b) Propunem ca alin. (3) al art. 28 să aibă următorul cuprins: „(3) *În scopul realizării verificărilor prevăzute în prezentul articol, A.N.C.P.I. pune la dispoziția D.G.E.P. și a serviciilor public comunitare de evidență a persoanelor în condițiile prevăzute la alin. (2), gratuit, informațiile înscrise în cartea funciară*”.

c) Cu privire la norma propusă pentru art. 28 alin. (4) lit. a), precizăm că este necesar să se clarifice conceptul de „*imobile care servesc total sau parțial ca locuință*”, pentru a se asigura respectarea exigențelor de tehnică legislativă privind calitatea actelor normative.

² CJUE a concluzionat că „articolele 10, 11 și 13 din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretate în sensul că se opun unor măsuri naționale precum cele în discuție în litigiul principal, care permit unei autorități a administrației publice a unui stat membru să transmită date personale unei alte autorități a administrației publice și prelucrarea lor ulterioară, fără ca persoanele vizate să fi fost informate despre această transmitere sau despre această prelucrare”.

³ privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare

De asemenea, propunem ca alin. (4) litera b), d) și e) și alin. (5) ale art. 28 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, să aibă următorul cuprins:

„b) declarația scrisă de primire în spațiu a proprietarului, persoană fizică sau reprezentantul persoanei juridice, din care să rezulte consimțământul acestuia, numărul de persoane care locuiesc la adresă, precum, și faptul că solicitantul locuiește la adresa declarată, însoțită de unul dintre documentele prevăzute la lit. a) și c) sau alin (1)”.

„d) declarația pe propria răspundere a solicitantului, însoțită de nota de verificare a polițistului de ordine publică, prin care se certifică existența unui imobil cu destinație de locuință și faptul că solicitantul locuiește efectiv la adresa declarată, pentru persoana fizică ce nu poate prezenta documentele prevăzute la lit. a) și c) sau extrasul de carte funciară.”

În context, se impune a fi evidențiat faptul că prevederile alineatului de referință se aplică persoanelor care au cumpărat imobilul în baza unui înscris sub semnătură privată și care nu a fost autentificat la un birou notarial sau nu s-a solicitat instanței recunoașterea dreptului de proprietate ori în situația în care proprietarul imobilului este decedat și nu a fost dezbătută succesiunea.

„e) actul de identitate al unuia dintre părinți sau al reprezentantului său legal ori actul de încredințare în cazul minorilor sau a persoanei care beneficiază de tutelă specială”.

„(5) Declarația de primire în spațiu prevăzută la alin. (4) lit. b) poate fi dată sub formă de declarație pe proprie răspundere potrivit formularului stabilit prin Normele Metodologice de aplicare unitară, în fața lucrătorului din cadrul serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, a polițistului de siguranță publică, a notarului public ori a funcționarului misiunii diplomatice sau oficiului consular al României”.

d) Totodată, referitor la soluția propusă pentru art. 28 alin. (5), întrucât datele de contact ale găzduitorului constituie date cu caracter personal, precizăm că este necesară completarea dispozițiilor preconizate astfel încât să se reglementeze aspecte precum: persoanele care au acces la aceste date, durata perioadei de stocare, modalități de ștergere a datelor personale după expirarea perioadei de stocare („dreptul de a fi uitat”), garanții pentru asigurarea protecției datelor cu caracter personal, precum și orice alte aspecte care sunt considerate necesare în asigurarea respectării reglementărilor privind confidențialitatea și protecția acestor date.

De asemenea, propunem introducerea unui nou alineat, respectiv alin. (5¹), care să aibă următorul cuprins: „(5¹) În situația în care, proprietarul, persoană fizică sau reprezentantul persoanei juridice constată că o altă persoană a depus declarația sa pe propria răspundere prevăzută la alin. (5) pentru eliberarea actului de identitate sau înscrierea reședinței, informează serviciul public comunitar de evidență a persoanelor iar funcționarul de evidență a persoanelor efectuează, de îndată, mențiuni în R.N.E.P. cu privire la încetarea valabilității domiciliului/reședinței și anulează documentul în cauză, după care va sesiza structura de poliție națională”.

e) Referitor la textul art. 28 alin. (6), solicităm eliminarea acestuia, întrucât, în cazul minorului, dovada adresei de domiciliu se face cu actul de identitate al părintelui, astfel încât nu se mai impune ca părintele să consemneze o astfel de declarație.

f) Cu privire la măsura propusă pentru art. 28 alin. (7), precizăm că normele de nivel primar ar trebui să conțină elementele principale ce urmează a fi detaliate prin actele de punere în aplicare.

Arătăm, în acest sens, că este necesar ca nivelul primar al legislației să asigure claritate și precizie astfel încât drepturile subiectelor asupra cărora se vor aplica normele să fie garantate, legislația de nivel secundar trebuie să asigure cadrul pentru a organiza executarea legilor, iar normele de nivel terțiar trebuie să prevadă doar completările tehnice necesare care ar încălca inutil un text la nivel de lege sau la nivel de hotărâre a Guvernului. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în *Decizia nr. 840/2017*⁴ că „ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legii și trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise, fără ca prin acestea să poată fi completată legea. (...) Astfel, emiterea unor acte cu caracter administrativ ce au caracter infracțional determină o stare de incertitudine juridică, acest gen de acte având, de obicei, un grad sporit de schimbări succesive în timp”.

În aceste condiții, apreciem că aspectele referitoare la documentele care fac dovada domiciliului în străinătate ar trebui reglementate la nivelul normelor primare (procedeu de altfel utilizat și în ceea ce privește documentele care fac dovada adresei de domiciliu sau reședință în

⁴ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României

România), iar nu prin ordin al ministrului, act de nivel terțiar care se caracterizează, în principal, prin instabilitate legislativă.

g) Totodată, propunem eliminarea alin. (8) al art. 28 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, întrucât, până la data realizării condițiilor tehnice, la cererea pentru eliberarea actului de identitate se rețin fotocopii după documentele prezentate în vederea actualizării Registrului național de evidență a persoanelor.

7. Cu privire la art. I pct. 8 din inițiativa legislativă [ce vizează introducerea a două noi articole după art. 28 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*], apreciem că este necesar, în primul rând, să se clarifice ce semnifică, în sensul prezentei, conceptul de „*persoană defavorizată*” care nu poate face dovada domiciliului. În al doilea rând, considerăm că este necesar să se evalueze compatibilitatea măsurii propuse cu prevederile art. 87⁵ din *Codul civil*, iar în măsura în care la aceeași adresă urmează a fi înregistrate mai mult de 10 persoane, cu norma propusă la art. I pct. 6.

Totodată propunem reformularea art. 28², după cum urmează:

„*Art. 28² - Găzduitorul are obligația de a furniza la solicitarea persoanei găzduite documentele necesare declarării domiciliului sau după caz a mențiunii de stabilire a reședinței, prevăzute în prezenta ordonanță și în normele de aplicare ale acesteia*”.

8. Cu privire la propunerile formulate la Art. I pct. 10 din inițiativa legislativă [ce vizează completarea art. 32 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*], propunem reformularea textului propus, astfel încât să aibă următorul cuprins:

„*(1³) Demersul de înscriere a reședinței poate fi efectuat cu cel mult 15 zile înaintea începerii valabilității mențiunii de reședință, dar nu mai târziu de 15 zile de la data menționată în cererea solicitantului. Data stabilirii reședinței este data actualizării R.N.E.P..*

(...)

(3) Pentru reînnoirea mențiunii de reședință la aceeași adresă, solicitantul va completa cererea pentru stabilirea reședinței, pe care o va depune cu actul său de identitate și cu o declarație pe proprie răspundere că locuiește la aceeași adresă de reședință, nemaifiind necesară

⁵ „Domiciliul persoanei fizice, în vederea exercitării drepturilor și libertăților sale civile, este acolo unde aceasta declară că își are locuința principală.”

depunerea documentelor prevăzute la art. 28 alin. (1), alin. (4) lit. a), b) și c);

(4) Solicitantul poate beneficia de procedura prevăzută la alin. (3) timp de 2 ani. După această perioadă acesta trebuie să parcurgă procedura prevăzută la alin. (1) pentru stabilirea reședinței la aceeași adresă”.

9. În ceea ce privește Art. I pct. 11 din inițiativa legislativă [ce vizează modificarea art. 36 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*], propunem reformularea textului normativ, astfel încât să aibă următorul cuprins:

„Art. 36 (1) Persoana care găzduiește o altă persoană, care nu are înscrisă în actul de identitate adresa la care locuiește efectiv după trecerea termenului prevăzut la art. 31 alin. (1) se prezintă împreună cu aceasta la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor de la locul unde este situat imobilul, în vederea exprimării consimțământului de primire în spațiu, excepție făcând persoanele prevăzute la art. 32 alin. (2) lit. a).

(2) În situația în care găzduitorul nu se poate prezenta la momentul depunerii cererii împreună cu solicitantul, declarația de primire în spațiu prevăzută la alin. (1) poate fi dată sub formă de declarație pe proprie răspundere potrivit formularului stabilit prin Normele Metodologice de aplicare unitară, în fața notarului public ori a funcționarului misiunii diplomatice sau oficiului consular al României în situația în care nu se poate prezenta la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor”.

10. Cu privire la propunerile formulate la Art. I pct. 12 din inițiativa legislativă [ce vizează modificarea art. 43 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*], precizăm faptul că la lit. d) se face trimitere la un articol care nu există, respectiv art. 27¹, astfel încât propunem introducerea art. 28 alin. (5) și art. 28².

Cu privire la contravențiile prevăzute la art. I pct. 12, menționăm că, pentru a se asigura predictibilitate destinatarilor normelor, urmează să se clarifice termenul intrării în vigoare a modificărilor propuse, avându-se în vedere prevederile art. 4 din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor*.

11. Apreciem necesară eliminarea art. I pct. 13 din inițiativa legislativă, având în vedere că normele propuse preiau soluțiile legislative

ale art. 47 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, fără a fi aduse modificări textelor în vigoare.

De altfel, menționăm că dispozițiile art. 47 au fost modificate prin art. I al *Ordonanței Guvernului nr. 12/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții privind evidența persoanelor și cartea electronică de identitate*.

12. Suplimentar, cu privire la art. IV din prezentul demers legislativ, semnalăm că trebuie avută în vedere corelarea normelor propuse cu dispozițiile art. II din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2010*⁶, potrivit căroră „*Guvernul va stabili, prin hotărâre, data de la care se pune în circulație cartea electronică de identitate, precum și data de la care se va realiza platforma-pilot pentru constituirea sistemului informatic de emitere a cărții electronice de identitate*” și art. X din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind evidența persoanelor, actele de identitate ale cetățenilor români, precum și actele de rezidență ale cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European rezidenți în România, cu modificările și completările ulterioare*.

⁶ pentru modificarea *Ordonanței Guvernului nr. 69/2002 privind regimul juridic al cărții electronice de identitate*

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative sub rezerva însușirii propunerilor și observațiilor.**

Cu stimă,

Nicolae-Ionel ȚUCĂ

PRIM-MINISTRU

Doamnei senator Alina-Ștefania GORGHIU
Vicepreședintele Senatului